

ПОДАННЯ

про присвоєння вулицям і провулкам населених пунктів
Глибоцької територіальної громади імен фізичних осіб

1. До 39 сесії VIII скликання Глибоцької селищної ради.
2. Від Глибоцького селищного голови Григорія Ванзуряка, Чернівецька область, Чернівецький район, Глибоцька територіальна громада, вул. Михайла Грушевського, 2-Б.
3. На виконання Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», Закон України «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімії» пропоную змінити назви вулиць та провулків, які несуть імена діячів, що брали участь або сприяли реалізації російської імперської політики (графа 2 Додатку 1), та присвоїти імена жителів громади, що внесли вагомий вклад у боротьбу за незалежність України, здійснили героїчний вчинок в ім'я Батьківщини: визначних діячів, борців за волю України, воїнів, що поклали власне життя на захист Батьківщини (графа 3 Додатку 1).
4. Обґрунтування щодо зміни назви (найменування) вулиць і провулків наведено в Додатку 2.

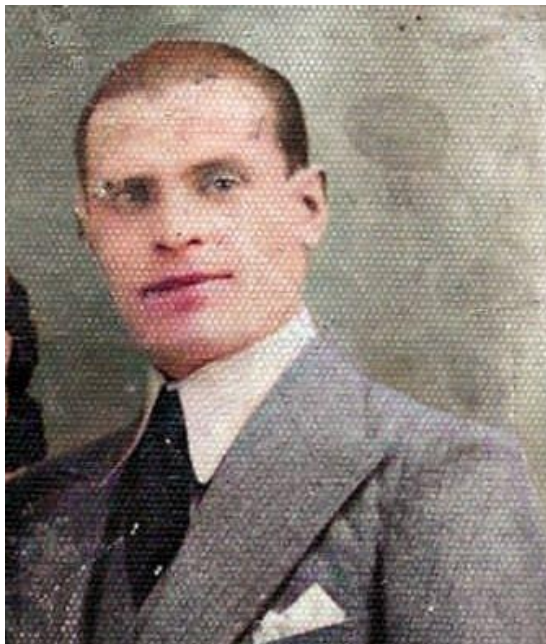
Перелік топонімів населених пунктів Глибоцької територіальної громади, які пропонуються для перейменування з метою декомунізації топонімів

№ з/п	Назва топоніму, що пропонується до перейменування	Запропонована нова назва	Примітка
1	2	3	4
смт. Глибока			
1	вулиця Алекулова	вулиця провідника ОУН Михайла Зеленка	
2	вулиця Гагаріна	вулиця Олександра Биховця	
3	провулок Гагаріна	провулок Олександра Биховця	
4	вулиця Канюка	вулиця Василя Монаха	
5	вулиця Кошового Олега	вулиця Александра Скібневського	
6	вулиця Марфи Марченко	вулиця Тітуса Зеленка	
7	вулиця Новицького	вулиця Георгія Паламарюка	
8	вулиця Першотравнева	вулиця Валерія Красняна	
9	провулок Першотравневий	провулок Валерія Красняна	
10	вулиця Юлдашева	вулиця Фрозіни Максимюк	
с. Стерче			
11	вулиця Нова	вулиця Сергія Данілюка	

Глибоцький селищний голова

Григорій ВАНЗУРЯК

Довідки по історичних постатях

Зеленко Михайло Карпович – ОУН, 1908 р.н., українець, кравець. На початку 1942 року призначений провідником ОУН у Глибоцькому районі. На початку 1943 року пройшов вишкіл при обласному проводі ОУН, організував боївку і був її керівником, псевдо «Богдан», «Тарас». 05.10.1943 року арештований румунською жандармерією. Засуджений у 1944 році румунською владою до 10 років каторги. Перед наступом радянських військ 25.03.1944 року звільнений з Чернівецької тюрми. 21.04.1944 року арештований НКДБ і засуджений на 15 років каторги як член ОУН. Покарання відбував в м. Воркута Комі АРСР. Загинув на шахті 03.04.1946 року у м. Воркута. Внесений до літопису УПА (т.19).

Олександр Биховець – народився в Глибоці 23 квітня 1975 року у багатодітній сім'ї. Після закінчення Глибоцької середньої школи №1 здобув спеціальність механізатора в Глибоцькому ПТУ №22. З юності активно займався спортом. Крім спорту Олександр захоплювався механікою, міг самотужки розібрати та зібрати мотоцикл. З 1993 по 1995 роки проходив строкову службу в Національній гвардії України. Після проходження служби в армії в непрості часи для держави Олександр працював в Польщі на заводі по виробництву будівельних матеріалів. З часом опанував професію електрозварювальника, досягнувши висот в цій професії, вважався одним з найкращих спеціалістів своєї справи в районі. Був люблячим чоловіком та батьком двох синів.

З самого початку повномасштабного вторгнення добровольцем став до лав Збройних Сил України. Отримав військову спеціальність мінометник. Загинув 19 червня 2022 року. Військовослужбовець 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади – Олександр був вірним сином України, патріотом та справжнім борцем за свободу і волю.

За особисту мужність і самовідданість, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, бездоганне служіння Українському народові, вірність військовій присязі сержант Биховець Олександр Олегович нагороджений орденом «За мужність» III ступеня – посмертно.

Проживав по вул. Гагаріна в смт. Глибока, де на даний час мешкає його сім'я.

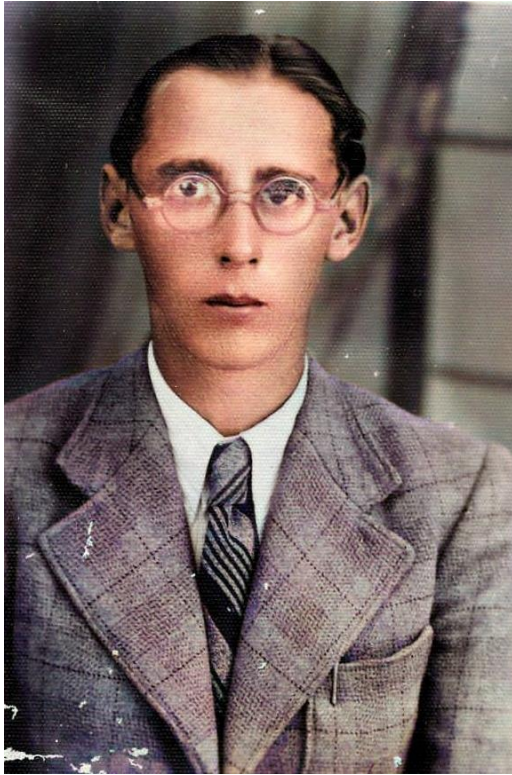
Монах Василь Олександрович – ОУН, УПА, псевдо «Івон», «Береза», 1916 р.н., українець, продавець. На початку 1943 року пройшов вишкіл в Карпатах при Чернівецькому обласному проводі ОУН. У жовтні 1943 року арештований румунською жандармерією за приналежність до ОУН. У лютому 1944 року засуджений румунською владою до 15 років каторги. 25.03.1944 при наступі радянських військ звільнений з Чернівецької тюрми. З квітня 1944 року – чотовий «Береза» у Буковинському курені УПА. Героїчно загинув разом з 15 бійцями своєї чоти у бою з військами НКВС 11 грудня 1944 року в Кіцманському районі неподалік присілку Острий Ківок та села Нова Жадова, не давши оточити сотню «Криги» при відступі під час рейду куреня під місто Чернівці. Місце поховання невідоме. Внесений до літопису УПА (т.19).

Скібневський Александр (польською Aleksander Skibniewski; 2 листопада 1868 — 26 жовтня 1942) — буковинський ділич, представник польської громади Буковини, громадсько-політичний діяч краю поч. ХХ ст.

Александр Скібневський (з роду Слеповрон) народився в селищі Дунаївці Подільська губернія Російська імперія у шляхетській родині. Середню освіту здобував у Тернополі в Єзуїтській школі, а пізніше у Кракові в «Гімназії Св. Яцека». Після цього навчався на юридичних факультетах Краківського університету та Університету міста Грац. Здобув ступінь доктора права.

Глибоцький маєток успадкував після смерті батька (1904). Відразу після приїзду на Буковину, Александр брав участь у роботі місцевих польських товариств, надавав їм підтримку. Вже 1911 році був обраний послом до Буковинського крайового сейму за новою виборчою системою від «польської курії». Був одним з 6 послів від польської громади краю.

Зеленко Тітус Васильович – 19.12.1923 р.н., українець. З весни 1942 року член ОУН, псевдо «Тиміш». На початку 1943 року проходив вишкіл при обласному проводі ОУН. 05.10.1943 року арештований румунською жандармерією. У лютому 1944 року засуджений румунською владою до 12 років каторги. 25.03.1944 року при наступі радянських військ звільнений з Чернівецької тюрми. 26.04.1944 року арештований НКДБ. Засуджений як член ОУН на 15 років каторги та 5 років позбавлення громадянських прав з конфіскацією майна. Покарання відбував на вугільних шахтах м. Воркута Комі АРСР. Помер у смт. Глибока.

Паламарюк Георгій Дорофтейович, ОУН, УПА, «Карпо», «Зелений», 1919 р.н., українець, лісничий, працював вчителем у с. Димка. Інспектор в Чернівецькому обласному проводі ОУН, організатор збройного спротиву радянській владі на Буковині. Провідник Чернівецького (сільського) районного проводу ОУН. Провідник ОУН у Глибоцькому районі (12.1944-18.02.1945).

Загинув героїчною смертю у криївці разом із районною боївкою ОУН-УПА у бою з військами НКДБ-НКВС 18 лютого 1945 року в с. Купка. Похований неподалік криївки в лісі на межі сіл Купка та Корчівці на Глибоччині. Внесений до літопису УПА (т.19).

Краснян Валерій Іванович (позивний — «Барс»; 20 лютого 1971, Глибоцький район, Чернівецька область — 24 листопада 2022, Харківська область) — український доброволець, «кіборг», один із символів боротьби за Донецький аеропорт, військовослужбовець 107 ОБр ТрО Збройних сил України, учасник російсько-української війни. Кавалер орденів Данила Галицького та Народний Герой України.

1996 року вступив у громадську організацію «Тризуб» ім. Степана Бандери, де потоваришував із Дмитром Ярошем. Учасник Революції Гідності на Майдані Незалежності в м. Київ.

Восени 2014 року записався добровольцем у батальйон «Айдар». Брав участь у боях у містах Щастя, Весела Гора, Металіст, Савур-Могила. Вивозив поранених з-під Іловайська. Згодом перейшов у Добровольчий український корпус, де Барса призначили командиром 2-ї штурмової роти 5-го батальйону. Рота воювала в найгарячіших точках — Піски, Донецький аеропорт, шахта «Бутівка».

У 2015 році став керівником Центру допомоги учасникам АТО.

Був представником президента з питань учасників АТО та радником голови Чернівецької ОДА. Обіймав посаду головного спеціаліста відділу апарату обласної державної адміністрації.

З початком повномасштабного російського вторгнення повернувся з-за кордону і вступив із лютого 2022 до лав Української добровольчої армії (де очолив «Роту Барса» у рідному 5-му батальйоні), а влітку 2022 — до 107-ї окремої бригади Сил територіальної оборони Збройних сил України. Учасник боїв за Київ, Харків та Харківщину.

Загинув 24 листопада 2022 року під час виконання бойового завдання в Харківській області, підірвавшись на міні.

Похований 27 листопада 2022 року на Алеї Слави на одному із кладовищ м. Чернівців. Залишилася дружина, донька та син. У грудні 2022 року депутати Глибоцької селищної ради Чернівецької області звернулися до

Президента України з пропозицією нагородити Валерія Красняна званням Героя України.

Максимюк (Труш) Фрозіна Миколаївна – «Ваня», «Жабка», ОУН, УПА, 1923 р.н., українка. У 1941 році під час навчання в торговій школі в м. Львів стала членом підпільної організації ОУН. З 1942 року зв'язкова Чернівецького обласного проводу ОУН та в референтурі жіночої сітки. З квітня 1944 року в Буковинському курені УПА. Референт розвідки, провідниця ОУН Вашковецького району. Арештована НКДБ 11.02.1945 року. 29.05.1945 року засуджена до 15 років каторги та 5 років позбавлення громадянських прав з конфіскацією майна. Покарання відбувала в м. Норильську. Померла 13.01.2012 року в смт. Глибока. Внесена до літопису УПА (т.19).

Данілюк Сергій Васильович - народився 19 березня 1972 року в с. Стерче Глибоцького району Чернівецької області в багатодітній сім'ї. Сергій був старшим сином. Батько – Василь Архипович, мати – Валентина Дмитрівна. Всього в родині Василя Архиповича та Валентини Дмитрівни було 13 дітей.

У 1979 році Сергій Васильович вступив до першого класу Стерченської середньої школи, в якій навчався три роки. Вже в 1982 р. сім'я Сергія переїжджає до Казахстану. Саме там Сергій не полишає освіти і продовжує навчання у Бауманській середній школі. Пізніше, в 1987 році вступає до Краснознаменського професійного училища в Казахстані. По завершенні навчання в училищі в 1990 році повертається до України в м. Донецьк. Того ж року призваний на строкову службу у війська Національної гвардії міста Донецьк. Був учасником військових місій за кордоном в 90-х роках. Згодом, у 1992 році, продовжує службу за контрактом. 1 серпня 1992 року вступає до Вищого військового училища Національної гвардії України м. Донецьк, де здобуває звання «Командир тактично-наземних військ», пізніше йому присвоєна кваліфікація «Офіцер мотострілецьких військ». Після 8 років служби у Збройних Силах України, звільняється і переїжджає у рідне село Стерче, що на Буковині. Вже тут одружується і створює сім'ю, в якій народжується троє прекрасних дітей – сини Анатолій і Василь та донька Аліна. Саме тут живе, працює, розвивається в різноманітних напрямках та вдосконалюється. Він той, про кого говорили «майстер на всі руки». Сергій був надзвичайно хорошою людиною, старався всім допомогти. Він завжди говорив: «Якщо обрати справу до душі, тоді будь-яка робота буде легкою і

радісною», - згадує дружина Сергія. Свою роботу, а саме облицювання плиткою, оздоблення декоративними штукатурками, дуже любив. Красиві фасади та інтер'єри, облицьовані плитками і оздоблені різнокольоровими візерунками, залишилися витвором його майстерності у багатьох приватних садибах. Сергій мав здатність нестандартно мислити, неодноразово знаходив вихід у будь-якій життєвій ситуації.

Відчуваючи обов'язок захисту рідної країни, задля кращого майбутнього своїх дітей, Сергій не залишається осторонь і, після повномасштабного вторгнення країни-агресорки росії, 4 квітня 2022 року Сергій вступає до Збройних Сил України. Перебуваючи на війні, старший лейтенант Данілюк Сергій був командиром механізованого взводу, механізованої роти військової частини А 4574, що у місті Львів. Пройшов необхідне навчання на одному із полігонів Львова. Згодом відправили на додатковий вишкіл до столиці, де він приєднався до воїнів Окремого спеціального батальйону OPFOR – це єдиний в Україні підрозділ позначення практичних дій противника. Він був досвідченим військовослужбовцем, одним із найкращих командирів взводу. Його бойовий досвід, професійні якості та рішучий характер не раз ставали у пригоді під час виконання бойових завдань. До його мудрих порад прислухались товариші по службі. «Найвідповідальніша людина, на нього можна було покластися. Офіцер, який щоденно відповідав за підлеглий особовий склад, той, хто кожного дня пліч-о-пліч із солдатами», – згадує побратим загиблого Бужак Володимир.

Через пекельні бої під Донецьком Сергій загинув від важкого поранення, несумісного з життям, 1 серпня 2022 року у місті Бахмут. Йому було 50. Похований на кладовищі рідного села Стерче. На честь вшанування пам'яті героя на території Стерченської ЗОШ І-ІІІ ст. 9 листопада було відкрито меморіальну дошку.

У загиблого залишилася дружина, троє дітей та багато планів на майбутнє.

Проживав по вул. Новій в с. Стерче, де на даний час мешкає його сім'я.